

UNGDOM OG GALS KAB.

Syngestykke i 2 Akter ved N. T. Bruun.

Musiken af Dupuy.

(1800 Det kgl. Theater.)

Andantino.

Vilhelmins.
(indenfor.)

I.

er end - nu i Li - vets Vaar,

men ven - ne løs jeg her maa kla - ge. Ti

fra min spæ - de Barn - doms Aar en

grum Ty - ran ud - gør min Pla - ge. Ak,

A - mor, de un - ge Hjør - ters Ven! frels mig og

mi - ne Kva - ler end, frels mig og mi - ne

Kva - ler end. 2. Skal

p dolce
jeg u - kendt med Ung - doms Lyst, van - smægte

i min Træl - doms Kæ - de? en Stem - me hvis - ker

i mit Bryst, at og - saa jeg blev født til Glæ

de. Ak, A - mor, de un - ge Hjer - ters Ven!

Rose. (udenfor.)

frels mig og mi - ne Kva - ler end. Skøn - ne, o

hør dit Hjør - tes Ven! Han ser din Nød, han ser din Nød og

Vilhelmine.
en - der den. O hvil - ken Røst lød for min Sjæl, dens

To - ner i min Barm gen - ly - de! O Stem - me, lo - ver

du mig Held? vil Skøb - nen snart min Læn - ke bry -

de? Ak, A - mor, de un - ge Hjør - ters Ven

frels mig og mi - ne Kva - ler end! frels mig og

mi - ne Kva - ler end! *Rose* Skøn - ne o *Johan.* Kær - lig - hed

hør dit Hjør - tes Ven! han ser din Nød, han sen - der dig en Ven, som ser din Nød, som

ser din Nød og en - der den. O kom o kom. ser din Nød og en - der den. O *R. og J.* O Skønne hør din Ven! han ser din Nød, og

end end min Kval! o kom og end er den. o Skøn - ne, hør din Ven! han ser din Nød og

end end min Kval! Han frels mig! frels mig! end er den. Han ser din Nød og en - der den. *p*

Allegro moderato.

II. *f*

staccato

Johan.
p

f

1. Naar en-gang a skali
Gam-men o-ver
-ag-tet Kys og

Bru-de-seng, fal-de-ri, fal-de-ra-la, rø-de
al-den Gaard, fal-de-ri, fal-de-ra-la, rø-de
El-skovs Rus, fal-de-ri, fal-de-ra-la, rø-de

Ro-se, *f*
Ro-se,
Ro-se,

p

wil a it-te wæl-ge
naar en Un-ger-svendsin
maa man it-te glem-me

wiv i Flæng, fal-de-ri, fal-de-ra-la, rø-de
Pi-ge faar, fal-de-ri, fal-de-ra-la, rø-de
Glas og Krus, fal-de-ri, fal-de-ra-la, rø-de

Ro-se!
Ro-se!
Ro-se!

f

Nej, den Tøs, a bej - ler
Hur-ra, det, de først maa
Naar a har mi Pi - ge

til. i Løn, hun maa væ - re dy - dig, from og køn,
tæn - ke paa er en Flok af Rol - lin ger at faa,
paa mi Skød, drik - ker hen - des Skaal i kla - ren Mjød,

el - ske e - ne mig tro - fast in - der -
Børn og Ven - ne viv, saa - dant Her - re -
In - gen a da ved a vil byt - te

lig, o saa æ a lyk - ke lig. *f*
liv, æ mi stør - ste Tids - for - driv.
med, Hur - ra Win og Kær - lig - hed.

2. Fryd og
3. Men u -

Allegro.
Rose.

III.

1. Hvis et godt Raad I Tol - ge kan: drik - ker, før I til
 2. Fy, den Sol - dat en Kry - ster er, som blot vil tør - ste,
 3. Vor Jord er skøn; men hvi vil Gud her med saa me - get
 4. At Her - ren ej. et E - le - ment af Vin har gjort, jeg

Kam - pen dra - ge! Æ - dru jeg tug - te kan min Mand, med en
 men ej drik - ke. Stak - len blot Kri - gens Fa - re ser, Æ - ren
 Vand os pla - ge? da „drik - ke“ er Na - tu - rens Bud, Vi - nen
 kan be - gri be; thi ved vor Tørst det kun - de håndt, Ver - den

Rus - jeg fi - re kan ta ge. Frisk skæn - ker i til
 straa - ler for Dran - ke - rens Blik - ke. Skænk at - ter i til
 mig langt mer vil - de sma - ke. Af - svær - ger da at
 kom for Væd - ske i Kni - be. Frisk, skænker i til

Glas - sets Rand; ti al - drig nok man drik - ke kan!
 Glas - sets Rand; ti al - drig nok man drik - ke kan!
 drik - ke Rand; ti in - gen Rus det gi - ve kan!
 Glas - sets Rand; ti al - drig nok man drik - ke kan!

f Alle.
 Frisk skæn - ker i til Glas - sets Rand; ti al - drig nok man drik - ke
 Skænk at - ter i til Glas - sets Rand; ti al - drig nok man drik - ke
 Af - svær - ger da at Glas - sets Rand; ti in - gen Rus det gi - ve
 Frisk skæn - ker i til Glas - sets Rand, ti al - drig nok man drik - ke

kan!
 kan!
 kan!
 kan!

p *p* *f*